

„Verba muša, ne aš mušu“

Artėjant Verbų sekmadieniui, su vaikais aptarėme šios šventės tradicijas, kalbėjome apie verbų rišimo paprotį. Nusprendėme patys susirišti verba, tačiau prieš tai pasinėrėme į gamtos pažinimą. Ant stalo vaikams buvo pateiktos keturių visžalių augalų šakelės – eglės, pušies, kadagio. Vaikai turėjo jas apžiūrėti, paliesti ir pasakyti jų pavadinimus. Pastebėjome, kad eglė ir pušis daugeliui pažįstami augalai, tačiau kadagys – naujas ir dar nematytas. Norint pabrėžti skirtumus tarp spygliuočių ir lapuočių, papildomai buvo parodyta šakelė su besiskleidžiančiais lapeliais. Diskusijoje aptarėme, kuo šie augalai skiriasi: forma, spalva, kvapu, spygliais ar lapeliais. Vaikai aktyviai tyrinėjo šakeles: lietė, uostė, lygino jų struktūrą, matavo spyglių ilgį naudodami liniuotę. Savo matavimus žymėjo paruoštoje lentelėje. Taip pat diskutavome apie spyglių smailumą – vaikai švelniai badė spygliais į pirštuką, lygino, kuris aštresnis. Galiausiai, remdamiesi matavimais, vaikai ženklais „>“, „<“, „=“ žymėjo, kurio medžio spygliai ilgesni ar trumpesni. Spygliukų skynimo metu vaikai užuodė skirtingus augalų kvapus – jų reakcijos ir komentarai paskatino diskusiją apie kvapų skirtumus. Vaikai padarė išvadą, kad augalus galima atpažinti ne tik akimis ar rankomis, bet ir nosimi – pagal kvapą. Šios veiklos metu vaikai atpažino ir įvardijo bent 2–3 visžalius augalus; patyrė daugiamodalinį tyrinėjimą; išmoko matuoti, registruoti duomenis lentelėje ir lyginti kiekius; ugdė kalbinius gebėjimus aprašydami kvapus, formas, tekstūrą; įsitraukė į prasmingą gamtamokslinę veiklą, susijusią su lietuviškomis tradicijomis. Ši veikla apjungė gamtos pažinimą, kultūros puoselėjimą, matematinius ir kalbinius įgūdžius, o svarbiausia – skatino vaikų savarankišką tyrinėjimą ir atradimo džiaugsmą.

Mokytoja Laima Četrauskienė

